גליון 238
פרשת וירא
כ' חשון תשפ"ז

ילדי הצדיק

בעין העדשה

קבר ר' יוחנן הסנדלר – תשפ"ב

ברית בפרהסיא

מדברי מורינו הרב שליט"א

אַבְרָהָם אָבִינוּ הָלַךְ לָקַחַת עֵצָה מִמַּמְרֵא, הַשָּׁם אָמַר לוֹ "**הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ**" (בְּרֵאשִׁית י"ז י"ג) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פְּעָמִים זֶה כָּתוּב שָׁם' כָּרֹת עַל בְּרִית מִילָה שָׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּרִיתוֹת, שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פְּעָמִים ה' אוֹמֵר לְאַבְרָהָם: "**הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ**" וְהוּא הוֹלֵךְ לְשְׁאוֹל עַל זֶה אֶת מַמְרֵא? אֵיזֶה עֵצָה הוּא הוֹלֵךְ לְשְׁאוֹל?

אֶלָּא הָעֵצָה הָיְתָה אִם לָמוּל בְּאֵיזֶה מְעָרָה מִחוּץ לָעִיר אוֹ לָמוּל בְּכַפַּר הָעִיר, **מִמַּמְרֵא אָמַר לוֹ תַּעֲשֶׂה בְּפַרְהֶסְיָא,** אַנְשֵׁי חֶבְרוֹן אָמְרוּ: לֹא אֶצְלֵנוּ! פֹּה לֹא! אֶצְלֵנוּ בְּשׁוּם אֹפֶן! פֹּה אָדָם שׁוֹחֵט תִּנּוֹקִים, מַתְחִיל לִשְׁחוֹט תִּינוֹקוֹת.

זֶה הָיָה הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה בָּעוֹלָם, בִּכְלָל לֹא יוֹדְעִים מַה יִהְיֶה הַתּוֹצָאוֹת, אוּלַי כּוּלָּם יָמוּתוּ. וְאַבְרָהָם אָמַר לְהָבִיא אֶת כָּל הַתִּינוֹקוֹת מִגִּיל שְׁמֹנָה יָמִים, כָּךְ אוֹמֵר הַפְּרְקֵי דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר. אָמְרוּ עָנָר וְאֶשְׁכּוֹל נַעֲשָׂה נְסָיוֹן נִרְאֶה אִם זֶה מַצְלִיחַ.

אוֹמֵר הַשֹּׁפְתֵי חֲכָמִים אֶת מִי מָלִים רִאשׁוֹן? רִאשׁוֹן מָלִים אֶת עָנָר, הָיוּ לְאַבְרָהָם שְׁלוֹשָׁה בַּעֲלֵי בְּרִית עָנָר אֶשְׁכּוֹל וּמַמְרֵא, מָלִים אֶת עָנָר, עָנָר מֵת, לָמָּה? כִּי הוּא חָלַק עַל אַבְרָהָם, הוּא רַק הָלַךְ בִּשְׁבִיל לַחֵץ צִבּוּרִי, לַחֵץ חֶבְרָתִי - לֹא לִהְיוֹת שׁוֹנֶה מִכָּל הַחֲבֵרִים, אֲבָל לְמַעֲשֶׂה הוּא חָלַק עַל אַבְרָהָם, הוּא אָמַר אַל תָּמוּל. אַחַר כָּךְ אֶשְׁכּוֹל מֵת, כִּי גַּם הוּא חָלַק עַל אַבְרָהָם.

אַחַר כָּךְ מָלוּ אֶת מַמְרֵא וְהוּא נִשְׁאַר לִחְיוֹת, כִּי הוּא לֹא הִתְנַגֵּד לַעֲשׂוֹת בְּרִית. וּמֵאָז עַד הַיּוֹם מָלִים בְּלִי הֶפְסֵק כְּבָר לְמַעְלָה מִשְּׁלוֹשׁ אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה.

דבר המשגיח

יְלָדִים צַדִּיקִים וּמְתוּקִים
שָׁלוֹם וּבְרָכָה!

"**וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לִקְרָאתָם**" – אַבְרָהָם אָבִינוּ חֻלָּשׁ וְחוֹלֶה וּמֵיָּד כְּשֶׁרוֹאֶה אֶת הָאוֹרְחִים הוּא רָץ אֲלֵיהֶם. הֲרֵי אַבְרָהָם סַךְ הַכֹּל רוֹצֶה לְהֵיטִיב אִתָּם, לְהָבִיא לָהֶם אֹכֶל, הוּא יָכֹל גַּם לִצְעֹק לָהֶם, לְלֶכֶת אֲלֵיהֶם בְּנַחַת, מַדּוּעַ הוּא צָרִיךְ לָרוּץ?

אֶלָּא כַּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִתְרַגְּשִׁים, כַּאֲשֶׁר שְׂמֵחִים לְקַיֵּם וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת, שׂוֹכְחִים מֵהַחֻלְשׁוֹת, שׂוֹכְחִים מֵהַכְּאֵבִים, הַהִתְרַגְּשׁוּת וְהַשִּׂמְחָה מְשִׁתֶּלְטֶת עַל הָאָדָם וְהוּא רָץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן ה'.

לָכֵן כְּשֶׁהוֹלְכִים לַתְּפִלָּה מִצְוָה לָרוּץ. כִּי אָנוּ בְּנֵי אַבְרָהָם צְרִיכִים לִנְהֹג כְּמוֹהוּ וְכַאֲשֶׁר מַגִּיעַ לְמִצְוָה מִתְרַגְּשִׁים וּשְׂמֵחִים וְעוֹשִׂים אֶת הַמִּצְוָה בְּכָל הַלֵּב.

"**וַיֵּרָא**", "**וַיָּרָץ לִקְרָאתָם**", '**וַיָּרָץ**' זֶה **בְּחִינַת זְרִיזוּת וְשִׂמְחָה, כִּי זְרִיזוּת הִוא בְּחִינַת שִׂמְחָה... וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, מִצְוָה לָרוּץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלִדְבַר מִצְוָה. כִּי מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל תַּכְלִיתוֹ בֶּאֱמֶת בְּוַדַּאי כְּשֶׁמַּגִּיעַ לֵילֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹ לִדְבַר מִצְוָה הוּא רָץ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּבְזְרִיזוּת גָּדוֹל, כִּי רַק זֶה הוּא חִיּוּתוֹ וְתִקּוּנוֹ לָנֶצַח וְחוּץ מִזֶּה הַכֹּל הֶבֶל הֲבָלִים, כִּי לֹא יִשָּׁאֵר כְּלוּם מִשּׁוּם דָּבָר לֹא מֵעֲשִׂירוּת וְלֹא מִצַּעַר הָעֲנִיּוּת וְהַדַּלּוּת, וְלֹא מִשּׁוּם דָּבָר תַּאֲוָה וְכָבוֹד וְקִנְאָה וְשִׂנְאָה וּקְפִידָא. וְלֹא יִשָּׁאֵר רַק מַה שֶּׁיִּחְטֹף בְּכָל פַּעַם אֵיזֶה טוֹב לֵילֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וְלַעֲשׂוֹת אֵיזֶה מִצְוָה.**

וְכָל מַה שֶּׁיּוֹדֵעַ שָׂרְחוֹק יוֹתֵר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא מַחֲזִיב לִשְׂמֹחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בַּעֲשִׂיַּת הַמִּצְוָה מֵחֲמַת שֶׁהוּא גַּם הוּא שָׂרְחוֹק כָּל כָּךְ זוֹכֶה גַּם כֵּן לַעֲשׂוֹת מִצְוָה. וְזֶהוּ בְּחִינַת וַיֵּרָא פָּרֵשׁ רַשׁ"י, וְהֵבִין, שֶׁהֵבִין הֵיטֵב וְהִסְתַּכֵּל עַל הַתַּכְלִית בֶּאֱמֶת, וְעַל יְדֵי זֶה "וַיָּרָץ לִקְרָאתָם", זֶה בְּחִינַת שִׂמְחַת הַמִּצְוָה שֶׁעַל יְדֵי זֶה עִקַּר עֲלִיַּת הַקְּדֻשָּׁה מִן הַקְּלִפּוֹת."

(לִיקוּטֵי הֲלָכוֹת אה"ע - אִשּׁוּת ד – י"ט)

בְּבִרְכַּת אַ גוּט שַׁבָּת,
הַמַּשְׁגִּיחַ נַפְתָּלִי בִּיק.

רואים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

כחלק מטיפול שיניים, הלכתי עם פלסטיק מיוחד ליישור השיניים.

בשבת התארחתי אצל קרוב משפחה. כשאני חוזר לבית אחר הסעודה, אני שם לב שהשארתי את הפלסטיק זרוק על השולחן. הייתי גמור מעייפות ולא יכולתי לחזור.

החלק יקר מאוד וחששתי שיאבד. הבטחתי 50 ₪ בשביל שהחלק ימצא מחר.

כשבאתי למחרת, אחר חיפוש מהיר מצאתי את האבידה בתוך שקית האשפה.

המארח התרגש עד מאד וסיפר: מידי שבוע אני זורק מיד בליל שבת את שקית האשפה לפח העירוני מיד אחר הסעודה בלילה. כך נהגתי גם השבוע, אלא שהפעם הפח עלה על גדותיו ומשום מה - החלטתי להחזיר את שקית האשפה לבית ולזרוק אותה במוצ"ש!

מסע הפלא

סיפור בהמשכים | פרק ל"ד

תקציר: ר' יעקב שמשון משפיטיבקה תלמיד המגיד נפגש עם רבינו כאשר חזר לארץ ישראל.

לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִגִּיעַ הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב שִׁמְשׁוֹן מִשְׁפִּיטִיבְקָה בִּשְׁנַת תקנ"ד. תּוֹשָׁבֵי הָאָרֶץ הַוָּתִיקִים קִבְּלוּהוּ בְּכָבוֹד וּבִיקֵר.

מִיָּד עִם הַגִּיעוֹ הֵחֵל לִפְעֹל לְטוֹבַת הַיִּשׁוּב הַיְּהוּדִי בִּטְבֶרְיָה. לֹא עָבַר זְמַן רַב, וְהוּא עִצְּמוֹ יָצָא לְחוּץ לָאָרֶץ כְּשַׁדָּ"ר לְהַשִּׂיג מָעוֹת עֲבוּר "כּוֹלֵל פּוֹלִין" - שֶׁבְּמֶשֶׁךְ הַזְּמַן הִתְאַרְגְּנוּ לְעַצְמָם, וְיָסְדוּ אֶת הַכּוֹלֵל לִבְנֵי פּוֹלִין, הַקַּיָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

❑

בְּיוֹם ג' בְּסִיוָן שְׁנַת תקס"א נִתְבַּקֵּשׁ רַבִּי יַעֲקֹב שִׁמְשׁוֹן לִישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה, וְנִטְמַן בְּבֵית הַחַיִּים הַיָּשָׁן בִּטְבֶרְיָה, בְּסָמוּךְ מְאֹד לְצִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחְמָן מֵהוֹרוֹדֶנְקָא, זְקֵנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ. עַל שְׁנֵי הַקְּבָרִים גַּם יַחַד הוּקְמָה אֶבֶן מַצֵּבָה אַחַת.

❑

בְּשׁוּבוֹ לְאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ מִשְׁלִיחוּתוֹ בְּחוּץ לָאָרֶץ, פָּגַשׁ הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה בְּתַלְמִידוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ. וּבָפְגְּשׁוֹ אֶת רַבֵּנוּ בִּטְבֶרְיָה הָיְתָה שִׂמְחָתוֹ שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב שִׁמְשׁוֹן גְּדוֹלָה עַד מְאֹד.

לְגֹדֶל שִׂמְחָתוֹ עָרַךְ הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה סְעֻדָּה רַבָּתִי לִכְבוֹד רַבֵּנוּ בָּעֶרֶב הָרִאשׁוֹן לְהַגִּיעוֹ לִטְבֶרְיָה.

רַבֵּנוּ עִם רַבִּי יַעֲקֹב שִׁמְשׁוֹן נוֹעֲדוּ בִּיחִידוּת וְשׂוֹחֲחוּ בֵּינֵיהֶם שָׁעָה אֲרֻכָּה.

❑

עַל מַה שׂוֹחֲחוּ שְׁנֵי הַצַּדִּיקִים - זֹאת אֵינוֹ יָדוּעַ. אַךְ מַה שֶּׁיָּדוּעַ הוּא, כִּי לְאַחַר שִׂיחָה זוֹ הֵקִיץ הַקֵּץ עַל הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁשָּׁרְרָה בֵּין הַצַּדִּיק מִקַּלִּיסְק וּבֵין הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה, לְאַחַר תְּקוּפָה אֲרֻכָּה שֶׁל מַחְלֹקֶת אוֹדוֹת מָעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

עַל מַה בְּדִיּוּק נָסְבָּה הַמַּחֲלֹקֶת אֵינוֹ יָדוּעַ, אַךְ יִתָּכֵן כִּי הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה עָמַד לְצִדּוֹ שֶׁל בַּעַל ה"תַּנְיָא", בַּר הַפְלוּגְתָּא שֶׁל הַצַּדִּיק מִקַּלִּיסְק. בְּסוֹפוֹ שֶׁל דָּבָר לֹא רַק שֶׁהִטִּיל שָׁלוֹם בֵּין הַצַּדִּיק מִקַּלִּיסְק וּבֵין הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה, אֶלָּא שֶׁגַּם הַמַּחֲלֹקֶת הַחֲרִיפָה שֶׁהָיְתָה בֵּין בַּעַל ה"תַּנְיָא" וּבֵין הַצַּדִּיק מִקַּלִּיסְק כִּמְעַט וְנִשְׁתַּתְּקָה תּוֹדוֹת לְרַבֵּנוּ.

בְּשׁוּבוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נָסַע רַבֵּנוּ רִאשִׁית כָּל לְבַעַל ה"תַּנְיָא", וְשָׁם אָמְנָם הִצְלִיחַ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכַבּוֹת וּלְהַמְתִּיק חִלּוּקֵי הַדֵּעוֹת.

❑

פַּעַם אַחַת יָשְׁבוּ צַדִּיקִים חֲשׁוּבִים בַּאֲסֵפָה, וּבֵינֵיהֶם הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה עִם רַבֵּנוּ. (מְקוֹם הָאֲסֵפָה - אִם בְּחוּץ לָאָרֶץ אוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל - לֹא יָדוּעַ)

בְּשׂוֹחֲחָם בְּדִבְרֵי תוֹרָה אַף צִטְטוּ מַאֲמַר חַז"ל **"אֵין אֵלִיָּהוּ בָּא אֶלָּא לְרַחֵק הַמְקָרְבִים וְכוּ'", וְסִיְּמוּ יְהֵא מֻנָּח עַד שֶׁיָּבוֹא אֵלִיָּהוּ.**

לְפֶתַע עָלְתָה הַבָּעַת פֶּלֶא עַל פָּנָיו שֶׁל הַצַּדִּיק מִשְׁפִּיטִיבְקָה, וְהוּא שָׁאַל אֶת הָאוֹרְחִים לְפֵּשֶׁר מַה שֶּׁנִּפְסָק לְפָעָמִים בִּגְמָרָא **"יְהֵא מֻנָּח עַד שֶׁיָּבוֹא אֵלִיָּהוּ"** - כַּאֲשֶׁר אֵלִיָּהוּ יָבוֹא יִגָּלֶה לְמִי מַגִּיעַ מָנָה וּלְמִי מָאתַיִם. וְהַדָּבָר תָּמוּהַּ, כִּי הֲרֵי אֵלִיָּהוּ עַד אֶחָד הוּא, וּבְתוֹרָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה מְצֻוִּים אָנוּ **"עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יָקוּם דָּבָר".**

שָׁתְקוּ הַכֹּל, וְאַף רַבֵּנוּ שָׁתַק. אַךְ נָכָר הָיָה עַל פְּנֵי רַבֵּנוּ כִּי שְׁתִיקָתוֹ אֵינָהּ נוֹבַעַת מֵאִי יְדִיעַת הַתֵּרוּץ, אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁקְּשָׁיָא זוֹ אֵינָהּ קְשָׁיָא כְּלָל בְּעֵינָיו. שְׁאָר הָאוֹרְחִים הִתְקָרְבוּ אֶל רַבֵּנוּ וְהֵחֵלּוּ לְהַפְצִיר בּוֹ שֶׁיִּתֵּרֵץ הַקְּשָׁיָא.

נַעֲנָה רַבֵּנוּ לְהַפְצָרוֹתֵיהֶם, וְהֵשִׁיב כְּלְאַחַר יָד:

הַהֶסְבֵּר הוּא פָּשׁוּט לְגַמְרֵי: **"אֵין אֵלִיָּהוּ בָּא אֶלָּא לְקָרֵב הַמִּרְחָקִין בִּזְרוֹעַ..." כְּלוֹמַר לְרַחֵק הַשֶּׁקֶר וְלַקָּרֵב הָאֱמֶת. יוֹצֵא לָנוּ כִּי אֵלִיָּהוּ יְקָרֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם לְמִדַּת הָאֱמֶת, מִמֵּילָא לֹא נִצְטָרֵךְ לְעֵדוּת, כִּי הַשֶּׁקֶר יוֹדֶה עַל הָאֱמֶת כִּי הַמָּנָה הוּא שֶׁלּוֹ וְהַמָּאתַיִם שַׁיָּכִים לַחֲבֵרוֹ!...**

הַשּׁוֹמְעִים נִעְנְעוּ בְּרָאשֵׁיהֶם בְּהַסְכִּימָם לְפָשְׁטוֹ הַפָּשׁוּט וְהַנִּפְלָא שֶׁל רַבֵּנוּ.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת הכותב - ג'

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת שֶׁחַיָּב, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁזֶּה דַּוְקָא כְּשֶׁיֵּשׁ לָהֶם שׁוּם מַשְׁמָעוּת, אֲבָל אִם אֵין לָהֶם שׁוּם מַשְׁמָעוּת כְּגוֹן אס אע וְכַדּוֹמֶה, אֵינוֹ חַיָּב מִדְּאוֹרַיְיתָא, וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁחַיָּב.

וְאֲפִלּוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת דּוֹמוֹת שֶׁאֵין לָהֶם שׁוּם מַשְׁמָעוּת כְּגוֹן אא, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁחַיָּב, וַאֲפִלּוּ נִתְכַּוֵּן לִכְתֹּב תֵּבָה שְׁלֵמָה וְכָתַב רַק שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, אִם יֵשׁ בָּהֶן מַשְׁמָעוּת חַיָּב, וְאִם אֵין בָּהֶם מַשְׁמָעוּת, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁחַיָּב וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁפָּטוּר.

הַכּוֹתֵב אוֹת אַחַת (אֲפִלּוּ הִיא גְּדוֹלָה כְּשִׁתֵּי אוֹתִיּוֹת) אֵינוֹ חַיָּב עָלֶיהָ, אֲבָל אָסוּר מִדְּרַבָּנָן, וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁאָסוּר מִן הַתּוֹרָה מִשּׁוּם חֲצִי שִׁעוּר.

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל:N0527156621@gmail.com

הַלִּמּוּד שֶׁמְּלַמֵּד הָאָב אֶת הַבֵּן, פּוֹעֵל בּוֹ עַל הַשֵּׂכֶל וְעַל הָרֶגֶשׁ. כִּי לִמּוּד שֶׁבָּא מֵאַהֲבָה עוֹשֶׂה רֹשֶׁם בַּל יִמָּחֶה בְּלֵב הַנֶּאֱהָב. וְכִלְשׁוֹן הַמַּהַרַ"ל (דברים י, י"ב) **"כִּי אַהֲבָה הוּא מִתְדַּבֵּק עִם הָאוֹהֵב עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶחָד עִם הָאוֹהֵב" וְהָאַהֲבָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר הִיא אַהֲבַת הָאָב לַבֵּן.** (כִּלְשׁוֹן הָרַמְבַּ"ם בְּסֵפֶר הַמִּצְוֹת מִצְוָה רפ"ז) **"הֶחָזָק שֶׁבִּקְרוֹבִים וּגְדוֹל הָאַהֲבָה וְהוּא אַהֲבַת אָב לַבֵּן וְהַבֵּן לָאָב".**

וְדִבְרֵי הַתּוֹרָה הַנֶּאֱמָרִים מֵאָב לַבֵּן, מְקֻבָּלִים עַל לִבּוֹ בַּאֲמִתּוּתָם, כִּי הָאָב לֹא יַנְחִיל לְבָנָיו שֶׁקֶר. כְּדִבְרֵי הַמַּלְבִּי"ם שֶׁמְּבָאֵר שֶׁדִּבְרֵי הָאָב לִבְנוֹ, **הוּא אֶצְלוֹ דַּעַת בָּרוּר לְלֹא סָפֵק כְּלָל...** וְזֶה יְלַוֶּה אוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁזָּכָה לִלְמֹד וְלִשְׁמֹעַ מֵאָבִיו. וּמוֹסִיף הַמַּלְבִּי"ם שֶׁבְּכֹחַ מַה שֶּׁלָּמַד מֵאָבִיו הוּא גַּם יָבִין שֶׁכְּלָל הַמּוּסָר הוּא אֱמֶת **וְדַעַת בָּרוּר.**

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: **"שֶׁהַמּוּסָר הָרִאשׁוֹן שֶׁיְּיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ הוּא דָּבָר שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהַטִּיל בּוֹ שׁוּם סָפֵק כְּלָל, וְהוּא בָּרוּר כְּדָבָר הַמֻּשָּׂג בְּחוּשׁ, וּמִזֶּה יְבָרֵר שֶׁכְּלָל הַמּוּסָר הוּא דָּבָר הַנּוֹסָד וּמֻשְׁכָּל בְּשֵׂכֶל הָאָדָם וְהוּא דַּעַת בָּרוּר שֶׁאֵין בּוֹ סָפֵק כְּלָל."**

מחכים לכם האבות עם הבנים, באולם התפילות בשבת אחרי הצהרים

בין 15:10 – 16:10

הפתעות מיוחדות לאבות ולבנים.

קומיקס ברסלב

פרק ה'

המשך בגיליון הבא

אנשי הצדיק

שיחות הר"ן י"ב

עַל כֵּן, עַל הָאָדָם לַעֲשׂוֹת אֶת שֶׁלּוֹ תָּמִיד, לְיַגֵּעַ עַצְמוֹ בַּעֲבוֹדַת ה' בְּכָל מַה שֶּׁיּוּכַל, וְאֶת "כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂה"

(קֹהֶלֶת ט'),

אַף-עַל-פִּי שֶׁקָּשֶׁה עָלָיו מְאֹד, וְנִדְמֶה לוֹ שֶׁאֵין מְנִיחִין אוֹתוֹ כְּלָל, וּמַרְחִיקִין אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, וְאֵינוֹ זוֹכֶה לַעֲשׂוֹת כָּרָאוּי שׁוּם דָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה וְכוּ', אַף-עַל-פִּי-כֵן עָלָיו לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁיּוּכַל וַה' הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

ליקוטי עצות

סבלנות

יא. צָרִיךְ שֶׁתֵּדַע שֶׁכָּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם עוֹבְרִים עָלָיו יִסּוּרִים וְצָרוֹת הַרְבֵּה וְהַרְפַּתְקָאוֹת שׁוֹנוֹת בְּלִי שִׁעוּר, הֵן בְּעִנְיַן הַפַּרְנָסָה הֵן בְּעִנְיַן בְּרִיאַת הַגּוּף הֵן בְּעִנְיַן אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וּבְנֵי בֵּיתוֹ. וְאֵין נִמְצָא אָדָם בָּעוֹלָם שֶׁלֹּא יַעַבְרוּ עָלָיו יִסּוּרִים וְהַרְפַּתְקָאוֹת הַרְבֵּה, כִּי אָדָם לְעָמָל יֻלָּד, וּכְתִיב: גַּם כָּל יָמָיו כַּעַס וּמַכְאוֹבוֹת, **וְאֵין שׁוּם תַּקָּנָה לְהִנָּצֵל מִזֶּה כִּי אִם לִבְרֹחַ לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְהַתּוֹרָה. עַל־כֵּן הַהֶכְרֵחַ שֶׁיִּהְיֶה לְכָל אָדָם סַבְלָנוּת, גָּדוֹל שֶׁיִּסְבֹּל כָּל מַה שֶּׁיַּעֲבֹר עָלָיו** כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל: סַמָּא דְּיִסּוּרֵי קַבִּילָא. וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הֶחָכָם, הַסֵּבֶל - תַּחְבּוּלָה לְמִי שֶׁאֵין לוֹ תַּחְבּוּלָה. וְכָל הַחֲכָמִים מַאֲרִיכִים בָּזֶה וְכֻלָּם אוֹמְרִים, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה מָלֵא יִסּוּרִים וּדְאָגוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת בְּלִי שִׁעוּר. כִּי הָאָדָם לֹא נִבְרָא בִּשְׁבִיל לְהִתְעַנֵּג בָּעוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, רַק שֶׁיַּעֲמֹל בָּעוֹלָם הַזֶּה כְּדֵי שֶׁיִּזְכֶּה לָעוֹלָם הַבָּא. עַל־כֵּן צְרִיכִין לִסְבֹּל הַכֹּל וּלְהַאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתוֹ.

כִּי כָּל מַה דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד, וְלִבְרֹחַ בְּכָל פַּעַם לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְתוֹרָתוֹ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו, כִּי אֵין מָקוֹם לָנוּס מִפִּגְעֵי הָעוֹלָם כִּי אִם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ לְבַד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי. **וַאֲפִלּוּ הַגָּרוּעַ שֶׁבַּגְּרוּעִים יָכוֹל לִבְרֹחַ לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם** וְכַמְבֹאָר בִּדְבָרֵינוּ בַּאֲרִיכוּת בְּמָקוֹם אַחֵר. **וְתֵכֶף כְּשֶׁבּוֹרֵחַ לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲזַי כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו נִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה גְּדוֹלָה לָנֶצַח.** וְיֵשׁ בָּזֶה הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְאֵין כָּאן מְקוֹמוֹ לְהַאֲרִיךְ.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

מספר אברך חשוב שיש לו בחור ישיבה שעד לפני תקופה קצרה לא הלך לו בלימודים והוא היה השובב בישיבה, תמיד הגיעו אליו תלונות מהבחור שלו שהוא הופך את הישיבה ואי אפשר ככה איתו וכו' וכו',

לפני תקופה הגיע לו איזה ניסיון של כיבוד אב ואם דהיינו, אביו היה צריך איזה טובה גדולה ממנו שזה לו הולך בקלות, ועם כל הקשיים האברך הזה עשה את הטובה לאביו מכל הלב.

אבל מאז המצב של בנו התהפך, התלונות מהישיבה הפסיקו והכל השתנה לטובה. במקום תלונות הוא התחיל לשמוע מהצוות שקרה נס והבחור התעלה ונהיה מתמיד גדול.

מסיים האברך: אם חשבתי שעזרתי רק לאבי ועשיתי לו טובה, **לבסוף ראיתי שעזרתי לעצמי.**

■■■

מספר יהודי חשוב ששמע מחבירו שסיפר לו על כוחם של ברכות שמקבלים מההורים ושכאשר הוא צריך ישועה, הוא מבקש ברכה מהוריו ורואה ישועות.

אותו אברך שלח מסמכים חשובים בקשר לעסקיו למשרד הממשלתי הנדרש, אך משום מה הם החליטו לדחות את המסמכים. הוא החליט להשתמש עם ברכת ההורים. הלך לאביו וביקש שיברכו שיסתדר הכל בענין המסמכים.

אביו בירכו מכל הלב. והוא שלח שוב את אותם המסמכים שנדחו, וראו איזה פלא, הפעם המסמכים התקבלו והכל הסתדר.

■■■

אברך חשוב מספר שראה בתקופה האחרונה שחמיו מתקשה קצת בהליכה ובתפקוד והוא הציע לאשתו לנסוע אליו קצת לבקר אותו, לעזור לו וכו', אשתו הסכימה, והיא נסעה לשם והיתה עם אביה יומיים וכיבדה אותו בכבוד גדול ביותר.

כשעמדה לנסוע הביתה, אביה הביא לה סכום נכבד ועוד כמה מתנות.

מספר האברך שבדיוק הם עמדו בתקופה שהיו מאוד מצומצמים בכסף והם היו צריכים לקנות איזה דבר דחוף, **וה' שלח להם בדיוק את הסכום שהיה חסר להם.**

ואלה יעמדו על הברכה

על אשר נדב ליכם אותם ליטול חלק במפעל הגדול "חברת ילדי הצדיק"

זיווג הגון

רוחמה בת פייגל ברכה.
שוהם סיגל, עזריה
גואל בני גילה.
יהונתן אהרון בן ברוריה.
שמואל בן ברטה.
גד, רבקה, ניסים,
משה בני אורית.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה.
שושנה מיטל בת דינה.
יצחק בן שרה.
נירה בת לאה.
דניאל בן אווה.
שרה בת טיגב מלכה.
נחמן בן אביבה.
חיה בת יעל.
משה חיים בן תמר עטרה.
שרה בת אורית.

לעילוי נשמת

יצחק מתתיהו בן יעקב.
רינה בת ציפורה.
שמעון בן נושאפרין.
אמנון בן נזימה.
נזימה בת ג'ורג'י.
אלברט אליאס בן נזימה.
אדמונד בן נזימה.
אקבל בת נושאפרין.
נג'ט יהושע בן ציפורה.
מרדכי דוד בן יוסף וזהרה.
ניסים בן רחל.
מולוק בת שושנה.
יואל בן מלכה וציון.
שושנה שמעה בת סאלם (שלום) ורומיה.

יהי רצון מן קדם אבוהון די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברוחניות

חברת תקוני הכללי בשבת
14:00 – 15:10

חברת אבות וכנים בשבת
15:10 – 16:10

החברות הקבועות בימות החל

חברת תקוני הכללי והלכה
17:25 – 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל
19:00 – 19:30

כלם מזמנים לבוא באפן אישי, מצפה לראותכם המשגיח

חברת ילדי הצדיק בנשיאות מורינו הרב שליט"א

להשקיע בדור העתיד

חמש אפשרויות לתרום ל"ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית
בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

בהוראת קבע
קוד מוסד 27397
על שם "ילדי הצדיק"

בנדרים פלוס
כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק

לידי המשגיח
הרב נפתלי ביק הי"ו
052.715.6621

אשראי טלפוני
חייגו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

מורינו הרב שליט"א בברכה היסטורית:

יזכו לשפע גדול יותר

וכמה שאנשים יתרמו יותר